

[Godskesen.]

kunde ønske, at man prøvede paa at finde en Formulering, som gjorde det tydeligt, at det ikke er tilstrækkeligt med en rent formel almindelig Usikkerhed, men at der maa kræves en virkelig foreliggende, objektivt grundet Tvivl. Kun naar det er Tilfældet, er der Anledning til, at følge Lovforslagets Regler; ellers vil den Vej, Skyldneren har at gaa, være ham foreskrevet ved den almindelige Lovgivning, nemlig at betale til den, der efter alt fornuftigt foreliggende maa siges at være den rette vedkommende. Det er imidlertid en Ubetydelighed, som vi meget let kan faa Lejlighed til at drøfte i det Udvalg, der bliver nedsat, og jeg vil derfor gerne indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Veistrup: De Forhold, der er omtalt i Lovforslagets § 1, hører ganske sikkert til Undtagelserne. Det hænder jo ikke saa tit, at en Skyldner paa Grund af Fordringshaverens Forhold er ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser, idet han ikke er klar over, hvem det er, han skylder Penge, eller hvor disse skal betales. Jeg betragter Forslaget nærmest som et Supplement til Loven om Forsikringsaftaler, og det er nærmest Forsikringsvirksomhed, disse Bestemmelser tager Sigte paa. Forsikringsvirksomhed kan jo undertiden være vidt forgrenet; ikke alene kan den spænde over mange forskellige Felter og Forhold, men enkelte Grene af Forsikringsvirksomheden, f. Eks. Søforsikring, kan jo ogsaa være af en saadan Størrelse, at Genforsikring i en Mængde Selskaber er en Nødvendighed, ja, det er endogsaa saaledes, at enkelte store Forsikringer genforsikres i Selskaber næsten over hele Jordkloden. Under disse Forhold forstaar man meget vel, selv om man ikke er særlig forsikringsteknisk kyndig, at Bestemmelser som de i det foreliggende Lovforslag kan være paakrævede.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder i Forslaget, da man ønsker det henvist til et Udvalg, hvilket jeg meget vel forstaar, men nøjes med at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling, og dette saa meget mere som det er ønskeligt, at man i dette Forhold ligesom med Hen-

syn til Forsikringsaftaler kommer paa Linie med de andre nordiske Lande.

Justitsministeren (Zahle): Jeg er ganske enig med det ærede 16de tingvalgte Medlem (Godskesen) i, at den Uvisshed, som der er Tale om i § 4, 2det Stykke, maa være en virkelig Uvisshed, en objektivt begrundet Tvivl om, hvem der er den rette Kreditor iblandt flere. Jeg mener egentlig, at det fremgaar allerede af den nuværende Tekst, men da det ærede Medlem har rejst Tvivl om, at det er tilstrækkelig tydeligt udtrykt, skal jeg gerne medvirke til en klarere Affattelse. Det vil ikke volde stor Vanskelighed.

Det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) ønskede overvejet, om man ikke burde paalægge Debitor Pligt til at give Kreditor Underretning om, at han har deponeret. Det kan man maaske gøre, men denne Pligt maa dog være begrænset ved den almindelige romerske Retsgrundsætning: *ultra posse nemo obligatur*, at ingen er forpligtet til at gøre det umulige. Derfor er det efter min Mening nødvendigt, at dette Spørgsmaal bliver Genstand for en nærmere og meget indgaaende Overvejelse. Der kan være forbundet store Vanskeligheder med at give Forslaget den Affattelse, som er den absolut rigtige, men da jeg forstaar, at der skal nedsettes et Udvalg, vil der jo blive rig Lejlighed til en omhyggelig Overvejelse af, hvorledes en saadan Bestemmelse skal affattes.

Rytter: Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (H. P. Johansen) mente, at det ikke altid vilde være let for Debitor at give Underretning om Deponering, og at det i visse Tilfælde var overflødig. Det er selvfølgelig rigtigt, men derfor skal det ogsaa kun være som efter den svenske Lov, nemlig „saa vidt gør ligt“. Naar Debitor ikke ved, hvem det er, der har Penge til gode, kan han selvfølgelig ikke give saadan Underretning, heller ikke, hvis der er mange Kreditorer, som har ubekendt Adresse. Men det maa overvejes, om han ikke i de Tilfælde, hvor han *kan* gøre det, ogsaa *bør* gøre det. Det er nemlig ikke rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at det kunde være, at Debitor havde gjort lovligt Tilbud overfor Kre-